

ג'ק הקוסם ושודדי הים

כתבה מולי

ספינת השודדים שטה בים. כל המלחים היו שודדי ים, עבדקנים ובעלי קולות גסים. לשניים היו גם רטיות עין. לכל אחד היה אקדח גדול ופגיון בחגורתו, ולרב החובל הייתה גם משקפת שבא חיפש בים ספינות, כדי לשדוד אותן. אבל כבר שבועת אחדים הים היה ריק והשודדים לא פגשו ספינה שיכלו לשדוד או לפחות למצוא בה אוכל לעצמם. המזווה היה כבר ריק מזמן ולא

נשארה אפילו פרוסת לחם. רק קצת מים לשתיה נשארו בספינה ובטני המלחים רטנו בקול מהדהד.

רב החובל חיפש היטב במשקפת שלו ופתאום קרא "שימו לב! נדמה לי שאני רואה אי!" עוד מרחוק ניתן היה

לראות אי ועליו מגדל גבוה מוקף בחומת אבן. רב החובל הורה לאנשיו להתקרב אל האי בשקט מוחלט. כשהגיעו לחוף קפצו מהר, שלפו את הפגיונות מהחגורות שלהם, התכופפו ורצו אל המגדל.

במגדל חי ג'ק הקוסם. הוא גילה את ספינת שודדי הים כבר מזמן, וכשהם התקרבו עמד על

החומה וקרא אליהם: "עמדו! אל תזוזו, פן יקרה לכם דבר נורא!"

שודדי הים רק צחקו מהאזהרה והמשיכו לרוץ כשהם מרימים גבוה את הפגיונות. ובאותו הרגע ג'ק מחא כף והפגיונות נפלו מידיהם על הארץ.

השודדים ניסו להרים אותם, ג'ק מחא שוב כפיים והפגיונות נדבקו אל האדמה. בשום אופן לא ניתן היה להזיז אותם.

בכעס רב רקעו השודדים ברגליהם ורב החובל קרא "שלפו אקדחים!"

שוב מחא ג'ק בכפיים ומה שהוציאו השודדים מחגורותיהם היו בננות במקום אקדחים.

ו"הופ!" כל השודדים נפלו על הארץ והתגלגלו חזרה על הספינה, שהייתה דבוקה היטב לחוף. רב החובל נפל על הברכיים וקרא "נעשה מה שרק תגיד, ג'ק, ורק תן לנו להפליג מכאן בשקט!" וג'ק הקוסם ענה "אם תבטיחו לי לא להגיע יותר לסביבת האי והמגדל שלי, אתן לכם להפליג, אבל קודם תשירו לי משירי הפירטים שלכם." רב החובל הבטיח לעשות הכל. לפרידה ג'ק קיסם להם עוד לחם ונקניק. "קחו זאת אתכם" אמר "מעכשיו לא תצטרכו יותר להפליג ולשדוד אחרים!" השודדים הודו לו, שרו עוד כחצי שעה אז הפליגו לים הפתוח.

השודדים הרעבים שכחו כוונתם הייתה לשדוד את המגדל. הם התיישבו על הארץ ובתאוה התחילו לאכול את הבננות. סוף-סוף יכלו להשקיט את הרעב שלהם. בינתיים ג'ק שאל על כוונותיהם. רב החובל ענה לו שמיד אחרי שאנשיו יגמרו לאכול הם יתנפלו על המגדל, יתפסו את ג'ק וייקחו אותו כבן ערובה. ג'ק הניע בראשו, חשב כמה רגעים ואמר: "אם תעזבו אותי בשקט אמלא שלוש משאלות שלכם." הדבר נראה מאוד לשודדים והגדול שביניהם קרא "ראשית תחזיר לנו את האקדחים!" ג'ק מחאה כף ומיד השודדים הותקפו במיחושי בטן חזקים. הבננות שאותם אכלו והיו ושהיו בקרבם נעשו שוב לאקדחים. השודדים התפתלו על הארץ מכאבים והקטן שביניהם התחנן שג'ק יהפוך את האקדחים שוב לבננות. ג'ק מילא את משאלתם השניה. רב החובל מרט לו שערות מראשו "אידיוטים, מטופשים! בזבזתם כבר שתי משאלות ונשארה לנו רק אחת. אני רק מאחל לעצמנו שלא היינו יורדים כאן בכלל מהספינה שלנו!"